

Η ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Λίγοι γνωρίζουν ότι η περιβαλλοντική πληροφόρηση αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας και δικαίωμα του καθ' ενός.

Η ενημέρωση του κοινού σε περιβαλλοντικά θέματα υπήρξε αίτημα ήδη από την 1η Περιβαλλοντική Διάσκεψη στη Στοκχόλμη το 1972, όπου αναγνωρίστηκε ως σημαντική η συμμετοχή και η ενημέρωση του κοινού, ως απαραίτητο στοιχείο για την εγρήγορση και την ανάπτυξη ατομικού αισθήματος ευθύνης απέναντι στο περιβάλλον. **Η συμμετοχή του πολίτη σε περιβαλλοντικά ζητήματα μπορούσε να επιτευχθεί μόνο μέσα από διαδικασίες που θα διασφάλιζαν την πρόσβασή του στις περιβαλλοντικές πληροφορίες.**

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΑΡΧΟΥΣ

Το 1998 υπογράφηκε και από τη χώρα μας, η Διεθνής Σύμβαση του Αάρχους που αφορά στη διάχυση της περιβαλλοντικής πληροφόρησης, τη συμμετοχή των πολιτών σε θέματα περιβάλλοντος και την πρόσβαση τους στη δικαιοσύνη.

Με την ΚΥΑ 11764/653/2006 (ΦΕΚ Β' 327), «Πρόσβαση του κοινού στις δημόσιες αρχές για παροχή πληροφοριών σχετικά με το περιβάλλον...» το Εθνικό μας Δίκαιο εναρμονίστηκε με την Κοινοτική Οδηγία 2003/4/ΕΚ για την ελεύθερη πρόσβαση του πολίτη στην περιβαλλοντική πληροφορία. Με την ΚΥΑ αυτή, κατοχυρώνεται το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχουν οι δημόσιες αρχές σε γραπτή, οπτική, ακουστική, ηλεκτρονική ή άλλη υλική μορφή, και τα μέτρα, δηλαδή τις πολιτικές, τη νομοθεσία, τα σχέδια, τα προγράμματα, τις περιβαλλοντικές συμφωνίες και τις δραστηριότητες που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν το περιβάλλον.

Η δημόσια αρχή προς την οποία υποβάλλεται η αίτηση, είναι υποχρεωμένη να δώσει τα στοιχεία και μάλιστα στη μορφή που ζητούνται, μέσα σε προθεσμία 20 ημερών ή να ενημερώσει εγγράφως για τους λόγους της καθυστέρησης.

Καθορίζονται βέβαια και περιπτώσεις που δίνουν τη δυνατότητα στις δημόσιες υπηρεσίες να απορρίπτουν τέτοια αιτήματα, όπως ότι το αίτημα είναι αόριστο, το υλικό που ζητείται ημιτελές, ότι πρόκειται για εσωτερική επικοινωνία των δημόσιων αρχών ή πληροφορίες που μπορούν να βλάψουν τη δημόσια ασφάλεια, την εθνική άμυνα, τη λειτουργία της δικαιοσύνης, τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας κλπ. Για τις περιπτώσεις που αιτήματα δεν αποντώνται ή γίνεται κατάχρηση των παραπάνω αιτιολογιών για να απορριφθούν αιτήματα, θεσπίζεται το δικαίωμα αποζημίωσης, και προσφυγής σε εθνικές ή ευρωπαϊκές επιτροπές ή και στη δικαιοσύνη.

Γι αυτό καλό είναι να τα γνωρίζουμε όλα αυτά και να ασκούμε τα δικαιώματά μας. Δεν αρκεί να υπάρχουν οι νόμοι αλλά και να εφαρμόζονται και ο μόνος τρόπος εφαρμογής για νομοθεσία που αφορά σε δικαιώματα είναι να επιβληθεί με ενεργητική συμμετοχή και χρήση της από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους.

Η ΟΔΗΓΙΑ 2007/2/ΕΚ INSPIRE

Η ΚΥΑ για την πρόσβαση του κοινού στην περιβαλλοντική πληροφορία επιβάλλει και τη διάδοση των περιβαλλοντικών πληροφοριών. Αυτό γίνεται ελλιπέστατα και αποσπασματικά όπως πολλές φορές έχουμε αναδείξει και σε μεγάλο βαθμό καλύπτεται από περιβαλλοντικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις, παρά το γεγονός ότι η υποχρέωση δημιουργίας βάσεων δεδομένων έχει συμπεριληφθεί σε πλήθος νομοθετημάτων.

Ένα μεγάλο εμπόδιο για την εφαρμογή της παροχής περιβαλλοντικής πληροφορίας πέρα από άλλες σκοπιμότητες είναι η έλλειψη έγκυρων περιβαλλοντικών πληροφοριών.

Η νέα Κοινοτική Οδηγία 2007/2/ΕΚ ή αλλιώς INSPIRE, για δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Κοινότητα διαμορφώνει το νομικό πλαίσιο για τη δημιουργία και λειτουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρώπη, με σκοπό τη χάρση, εφαρμογή, παρακολούθηση και αξιολόγηση των κοινοτικών πολιτικών, σε όλα τα επίπεδα και την παροχή πληροφοριών του δημοσίου τομέα με έμφαση στο περιβάλλον. Στην Οδηγία προβλέπεται ότι το αργότερο έως τις 15 Μαΐου 2010, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαβιβάσουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκθεση με συνοπτικές περιγραφές του τρόπου συντονισμού των παροχών του δημοσίου τομέα και των χρηστών των υπηρεσιών χωρικών δεδομένων, της συμβολής των δημόσιων αρχών ή τρίτων στη λειτουργία και τον συντονισμό της υποδομής χωρικών πληροφοριών κλπ.

Η ίδια η Επιτροπή γίνεται υπεύθυνη για τη δημιουργία και διαχείριση δικτυακής πύλης γεωγραφικών πληροφοριών (geoportal) INSPIRE σε Κοινοτικό επίπεδο, προς εξυπηρέτηση των Ευρωπαίων πολιτών.

Πρόκειται για άλλη μια περίπτωση, όπου θα μας επιβληθεί από τρίτους αυτό που εδώ και χρόνια θα έπρεπε να έχουμε κάνει και που επανειλημμένα έχουμε αναλάβει την υποχρέωση να κάνουμε, ένα έργο που ισοδυναμεί με Κτηματολόγιο στον τομέα της χωροταξίας και του περιβάλλοντος για να πάψουν να γίνονται λάστιχο τα περιβαλλοντικά δεδομένα και να προσαρμόζονται στις εκάστοτε πολιτικές και οικονομικές «αναγκαιότητες»

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ...*

Τρέχα γύρευε βέβαια πώς τα μετρούν αυτά, αλλά, σε μια προσπάθεια να αξιολογήσουν τις περιβαλλοντικές προκλήσεις του πλανήτη και το πώς κάθε χώρα προσπαθεί να τις αντιμετωπίσει, ερευνητές των αμερικανικών πανεπιστημίων Γιέιλ και Κολούμπια δημιούργησαν τον Δείκτη Περιβαλλοντικής Επίδοσης (EPI). Λαμβάνοντας υπόψη τα υπάρχοντα στοιχεία (με όλους τους αναμενόμενους περιορισμούς) σε 25 βασικές κατηγορίες -από την ποιότητα του νερού και τις συνθήκες υγιεινής μέχρι την ατμοσφαιρική ρύπανση και τις εκπομπές άνθρακα, κι από την κατάσταση των δασών μέχρι την προστασία της βιοποικιλότητας- ο Δείκτης EPI αξιολογεί ουσιαστικά πόσο φιλόξενος είναι κάθε τόπος για τον άνθρωπο, τα φυτά και τα ζώα, καθώς και τις προσπάθειες κάθε χώρας να διαφυλάξει το περιβάλλον. Εξετάζοντας λοιπόν ποιες χώρες είναι «πιο πράσινες» από τις άλλες, βλέπουμε σχετικά μικρά και πλούσια δυτικά κράτη στην κορυφή της παγκόσμιας κατάταξης και φτωχά και ρημαγμένα από τους πολέμους αφρικανικά κράτη στη βάση. Οι ασφαλείς προβλέψεις σταματούν κάπου εδώ. Γιατί όπως προκύπτει από τα στοιχεία, το μέγεθος και η οικονομική ευρωστία δεν συμβαδίζουν κατ' ανάγκη με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις

Η Ευρώπη συγκεντρώνει κατά μέσο όρο την υψηλότερη βαθμολογία, καθώς οι δεκαέξι από τις είκοσι πρώτες χώρες της κατάταξης καταλαμβάνονται από χώρες ευρωπαϊκές (Ελβετία, Σουηδία, Νορβηγία, Φινλανδία, Αυστρία, Λετονία, Γαλλία, Ισλανδία, Γερμανία, Βρετανία, Σλοβενία, Λιθουανία, Σλοβακία, Πορτογαλία, Εσθονία, Κροατία). Στην πρώτη εικοσαάδα βρίσκονται επίσης η Κόστα Ρίκα (5η), η Νέα Ζηλανδία (7η), η Κολομβία (9η) και ο Καναδάς (12η). Η Ελλάδα κατέχει την 44η θέση και βρίσκεται πολύ πιο πίσω, πέραν των προαναφερθεισών, από την Ισπανία, την Ιταλία, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, την Ουγγαρία και την Αλβανία. Πολύ χειρότερη κρίνεται η κατάσταση στην Κύπρο (52η) και στην Τουρκία (72η). Τις τελευταίες πέντε θέσεις καταλαμβάνουν το Μάλι, η Μαυριτανία, η Σιέρα Λεόνε, η Αγκόλα και η Δημοκρατία του Νίγηρα, αλλά ούτε και οι μεγάλες δυνάμεις και οι αναδυόμενες οικονομίες όπως οι ΗΠΑ (39η), η Κίνα (105η) και η Ινδία (120η) έχουν να επιδείξουν ιδιαίτερα κατορθώματα στον τομέα της περιβαλλοντικής προστασίας.

Σε γενικές γραμμές, ενώ οι πιο αναπτυγμένες χώρες τείνουν να δημιουργούν ένα καλύτερο περιβάλλον για τους ανθρώπους, οι λιγότερο αναπτυγμένες έχουν καλύτερες συνθήκες για τα ζώα και τα φυτά. Τα πλούσια κράτη διαθέτουν το πλεονέκτημα των λεγόμενων καθαρών τεχνολογιών, όμως το περιβάλλον τους πληρώνει το τίμημα της ανάπτυξης. Όσο για τα κράτη που βρίσκονται στη μεσαία ζώνη (εισοδήματος κι ανάπτυξης), τείνουν να συνδυάζουν τα χειρότερα και των δύο κόσμων.

* Πηγή: Εφημ. «Ελευθεροτυπία» 1-7-08

ΟΙΚΟ-ΒΟΜΒΕΣ!

Ελπίζουμε στο Δείκτη Περιβαλλοντικής Επίδοσης να μην περιλαμβάνεται και μια άλλη παράμετρος που δημοσιεύεται και πάλι στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία στις 4-6-08, παραμονή της παγκόσμιας ημέρας περιβάλλοντος!

«Πρόκειται για την ολόφρεσκη ιδέα των «πράσινων βομβών», που χωρίς να παρακάμπτουν την κυνική προσέγγιση των «καίριων πληγμάτων», θα επιδεικνύουν μια οικολογική ευαισθησία, όπως υποστηρίζει η έρευνα του Πανεπιστημίου του Μονάχου που χρηματοδοτήθηκε από Ευρωπαίους και Αμερικανούς για την παραγωγή ουσιών εναλλακτικών του TNT και του RDX.

Είναι γνωστό ότι η χρήση των ουσιών αυτών προκαλεί μια σειρά από «παρενέργειες» που επηρεάζουν το περιβάλλον, αναπτύσσονται καρκινογόνες εκπομπές, μολύνονται οι υδροφόροι ορίζοντες, ενώ στην περίπτωση που εξουδετερώνεται ή δεν εκρήγνυνται κανονικά συνιστούν μεγάλη απειλή, εγκυμονώντας κινδύνους να ολοκληρώσουν σε ανύποπο χρόνο την αποστολή τους.

Οι Γερμανοί επιστήμονες υποστηρίζουν ότι η χρήση μιας χημικής ουσίας, του τετραζολίου, που χρησιμοποιείται ήδη στον φαρμακευτικό τομέα, μπορεί πραγματικά να μας δώσει «πράσινες βόμβες» που θα εκλύουν στο περιβάλλον πολύ μικρότερο ποσοστό τοξικών ουσιών. Χωρίς αέρια...»

Ακόμα όμως κι αν δεν περιλαμβάνονται οι Οικο-βόμβες στο Δείκτη Περιβαλλοντικής Επίδοσης, είμαστε βέβαιοι ότι θα περιλαμβάνονται στη λεγόμενη ... «πράσινη οικονομία»!

Δ Ι Α Χ Ε Ι Ρ Ι Σ Η Α Π Ο Ρ Ρ Ι Μ Α Τ Ω Ν

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ή ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ;

Αν κανείς ρίξει μια ματιά στον Περιφερειακό Σχεδιασμό για τα απορρίμματα, εύλογα του γεννιέται το ερώτημα «γιατί μία μονάδα;», «γιατί Κεντρική Διαχείριση;» Κι αυτό, γιατί δεν είναι καθόλου αυτονόητο ότι ο διαχωρισμός των απορριμμάτων σε ανακυκλώσιμα και οργανικά με προοπτική τα οργανικά να οδηγηθούν σε κομποστοποίηση, οδηγεί μονοσήμαντα σε κεντρική διαχείριση. Ούτε είναι αυτονόητο ότι οι υφιστάμενοι ΧΥΤΑ θα πρέπει να μετατραπούν σε Σταθμούς Μεταφόρτωσης (ΣΜΑ). Έτσι, ακόμα πιο εύλογα δημιουργείται η πεποίθηση ότι το ίδιο το δεδομένο της Κεντρικής Διαχείρισης προκύπτει από προεπιλημμένη απόφαση που είναι αυτή της κατασκευής εργοστασίου καύσης. Το μεγάλο κόστος ενός τέτοιου εργοστασίου, απαιτεί την τροφοδοσία του με μεγάλες ποσότητες απορριμμάτων. Το γεγονός αυτό, όμως, αντιστρατεύεται την ανακύκλωση, λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι χαρτί και πλαστικό μεταξύ των απορριμμάτων ευνοούν τη λειτουργία του! Κι αυτό τη στιγμή που πρώτος στρατηγικός στόχος της χώρας είναι η πρόληψη ή μείωση της παραγωγής αστικών αποβλήτων!

Πολύ μεγάλα ερωτηματικά δημιουργεί και το έργο της βιολογικής Εήρανης που δημοπρατήθηκε από τον ΕΣΔΑΚ. Η βιολογική Εήρανη στοχεύει στη μείωση της υγρασίας των απορριμμάτων και την παραγωγή καυσίμου Solid Recovered Fuel (SRF). Σύμφωνα με στοιχεία εισήγησης της Μόνιμης Επιτροπής Περιβάλλοντος του ΤΕΕ/ΤΑΚ, η βιολογική Εήρανη είναι ιδιαίτερα δαπανηρή διαδικασία, και επιφέρει περιορισμένη μείωση των οργανικών. Δεδομένου μάλιστα ότι η βιολογική Εήρανη από μόνη της, ως προπεξεργασία, έχει ανηγμένο κόστος μεγαλύτερο από το κόστος της απ' ευθείας καύσης των Αστικών Στερεών Αποβλήτων, η χρήση της βιολογικής Εήρανης για παραγωγή SRF, με σκοπό την τροφοδοσία συμβατικών συστημάτων καύσης απορριμμάτων έχει πολλαπλάσιο κόστος από αυτό της απ' ευθείας καύσης των Στερεών Αποβλήτων και επομένως στερείται λογικής.

Σύμφωνα με την εισήγηση αυτή που συζητήθηκε στη Δ.Ε. του ΤΕΕ/ΤΑΚ στις 11/7/08: Στον Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων Περιφέρειας Κρήτης και στην Επικαιροποίησή του, αναφέρεται πως μέχρι το 2010 θα έχει κατασκευαστεί η κεντρική μονάδα επεξεργασίας ΑΣΑ των Νομών Λασιθίου, Ηρακλείου και Ρεθύμνου με δυναμικότητα 210.000 τόνων ΑΣΑ/ έτος, με σκοπό την ενεργειακή αξιοποίηση των ΑΣΑ και την τελική διάθεση σε ΧΥΤΥ, και πως παράλληλα θα λειτουργεί η μονάδα βιολογικής Εήρανης δυναμικότητας 70.000 τόνους ΑΣΑ/ έτος στο ΣΜΑ Ηρακλείου, αλλά και το Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών Ηρακλείου. Βάσει του περιεχομένου του Περιφερειακού Σχεδιασμού γείρονται ορισμένα ερωτηματικά όσον αφορά την τεχνολογία που θα εφαρμοστεί στην κεντρική μονάδα επεξεργασίας, και αν αυτή θα είναι συμβατή με τις επιμέρους τεχνολογίες που θα εφαρμοστούν (π.χ. βιολογική Εήρανη). Επιγραμματικά τα ερωτήματα που γείρονται είναι:

- Τι τεχνολογία θα εφαρμόζεται στην κεντρική μονάδα επεξεργασίας των ΑΣΑ;
- Η κεντρική μονάδα επεξεργασίας θα είναι ικανή να εκμεταλλευτεί ενεργειακά το SRF; Θα είναι οικονομικά βιώσιμη μια τέτοια μονάδα;
- Το SRF που θα παράγεται από τη μονάδα της βιολογικής Εήρανης θα οδηγείται στην κεντρική μονάδα επεξεργασίας ή θα επιλεχθεί η εύκολη και οικονομική λύση της ταφής του σε ΧΥΤΑ; Γιατί θα πρέπει να καταφύγουμε σε μέθοδο προπεξεργασίας όπως είναι η βιολογική Εήρανη αν έχουμε σκοπό την ενεργειακή αξιοποίηση των ΑΣΑ και να μην καταφύγουμε στην ολοκληρωμένη λύση της απευθείας στοιχειομετρικής καύσης, αφού είναι σαφές πως δεν εμφανίζονται περιβαλλοντικά πλεονεκτήματα, ενώ και το κόστος κατά την εφαρμογή της βιολογικής Εήρανης θα είναι μεγαλύτερο;
- Ακόμα και στην περίπτωση που το παραγόμενο SRF οδηγείται σε υπάρχουσες μονάδες καύσης (τσιμεντοβιομηχανίες, εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας) λύνεται ουσιαστικά ένα μέρος του προβλήματος καθώς οι ποσότητες που θα απορροφούνται θα είναι κατά πολύ μικρότερες από τις παραγόμενες με αποτέλεσμα το μεγαλύτερο μέρος του SRF να καταλήγει σε ΧΥΤΑ. Τότε ποιο το νόημα της βιολογικής Εήρανης, αν το SRF αποκτά ξανά την υγρασία που με πολύ δαπανηρό τρόπο έχασε κατά την Εήρανη με ένα μικρό όφελος ως προς το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα και την ανάκτηση των μετάλλων;
- Γιατί δεν ενισχύεται ο θεσμός της Διαλογής στην Πηγή και Ανακύκλωσης με την αύξηση της δυναμικότητας του ΚΔΑΥ Ηρακλείου ή με τη μετατροπή του σε Εργοστάσιο Μηχανικής Ανακύκλωσης-Κομποστοποίησης ΑΣΑ (όπως η μονάδα ΕΜΑΚ στα Χανιά);

Από τα παραπάνω προκύπτει πως είναι επιτακτική ανάγκη να καταφύγουμε σε μια ολοκληρωμένη λύση διαχείρισης απορριμμάτων η οποία να είναι δοκιρασμένη, οικονομική και φιλική προς το περιβάλλον και θα ταιριάζει με τα δεδομένα των Αστικών Στερεών Αποβλήτων της Κρήτης, ιδιαίτερα τώρα που τα μνύματα της ανακύκλωσης είναι πολύ ενθαρρυντικά με ποσοστό ανάκτησης της τάξης του 70% και που άλλωστε συνάδουν με τη γενικότερη τάση που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή με τη μηχανική διαλογή, ανακύκλωση, κομποστοποίηση και υγειονομική ταφή των υπολειμμάτων.

ΕΙΧΕ ΕΞΑΓΓΕΛΘΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ

ΤΟ «ΠΟΥ» ΚΑΙ ΤΟ «ΤΙ»!

Τον Ιανουάριο του 2007 οι τοπικές εφημερίδες αναφερόταν στην σύμβαση που επρόκειτο να υπογραφεί μεταξύ της Περιφέρειας Κρήτης και του Πολυτεχνείου Κρήτης για τη μελέτη της Μονάδας Ενεργειακής Αξιοποίησης των Απορριμμάτων της Κρήτης, με βάση το Δελτίο Τύπου της Περιφέρειας Κρήτης της 11-1-07. Το δελτίο αυτό με σαφέστατο τρόπο περιγράφει ότι η μελέτη αφορά στην «έυρεση χώρων», στη «συγκριτική αξιολόγηση των οικονομικών μεγεθών, μεταφορών κλπ.» και στην «πρόταση εναλλακτικών τεχνικών ενεργειακής αξιοποίησης». Τι μεσολάβησε έτσι ώστε να απαλειφθεί το «τι», δηλαδή το μέρος που αφορούσε στην πρόταση εναλλακτικών τεχνικών ενεργειακής αξιοποίησης αλλά, ουσιαστικά και στην συγκριτική αξιολόγηση τους, δε γνωρίζουμε. Παρ' όλα αυτά μπορούμε να υποθέσουμε ότι θα μπορούσε να σχετίζεται με την εκφρασμένη άποψη του καθηγητή κ. Οικονομόπουλου ενάντια στη μέθοδο της καύσης και να θεωρήσουμε ότι η απάληψη του αντικείμενου αυτού από τη μελέτη εξυπηρετούσε τόσο τον κ. Οικονομόπουλο όσο και την Περιφέρεια Κρήτης και τον ΕΣΔΑΚ. Ο κ. Οικονομόπουλος βέβαια δυσκολεύτηκε στη συνέχεια να πείσει, πώς η εξεύρεση χώρων και μάλιστα με τη λογική του ενός χώρου για τρεις νομούς θα αποτελούσε τη βέλτιστη λύση, όποιος κι αν θα ήταν ο τρόπος διαχείρισης των απορριμμάτων. Από τη μεριά της η Περιφέρεια Κρήτης θα έπαιρνε το βάρος των επιλογών και του ΕΣΔΑΚ δηλώνοντας κατ' επανάληψη ότι η τελική απόφαση θα ήταν «πολιτική»! Με τα δεδομένα που είχαμε και διαβλέποντας ότι η σύμβαση αυτή δεν ανταποκρινόταν στις απαιτήσεις ούτε της νομοθεσίας ούτε της ουσίας*, προτείναμε στη Δ.Ε. του ΤΕΕ/ΤΑΚ και έγινε δεκτό, να ενημερώσουμε την Περιφέρεια Κρήτης για τις αντιρρήσεις μας. Στο έγγραφο αυτό του ΤΕΕ/ΤΑΚ, αλλά και σε δεύτερο μεταγενέστερο έγγραφο με το ίδιο περιεχόμενο η Περιφέρεια Κρήτης ουδέποτε απάντησε.

* Το αντικείμενο της διαχείρισης απορριμμάτων σύμφωνα με την Υ.Α. 50910/2727/2003, είναι ενιαίο και δεν διασπάται, τα ζητούμενα προκύπτουν από ολοκληρωμένη μελέτη με αναλυτικές προδιαγραφές, αναφέρεται δε ρητά ότι εκπονείται από μελετητικό γραφείο που διαθέτει Μελετητικό Πτυχίο Κατ. 27, κατά συνέπεια δεν αποτελεί ερευνητικό έργο.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
Π.Α. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ
Τ.Κ. 71202 ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ : 2810. 278130, 278165
FAX: 2810. 278133
e-mail: press@crete-region.gr**

Ηράκλειο, 11/1/2007

Θέμα: Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Κρήτης κ. Σεραφείμ Τσόκας συναντήθηκε σήμερα με τον Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης κ. Γρυσπολάκη και τον Καθηγητή κ. Οικονομόπουλο.

Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Κρήτης κ. Σεραφείμ Τσόκας συναντήθηκε σήμερα με τον Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης κ. Γρυσπολάκη και τον Καθηγητή κ. Οικονομόπουλο. Η συνάντηση αφορούσε στην ολοκλήρωση της συμφωνίας για τη μελέτη κατασκευής του εργοστασίου Ενεργειακής Αξιοποίησης Απορριμμάτων Κρήτης, από το Πολυτεχνείο Κρήτης.

Σύμφωνα με τον κ. Τσόκα η μελέτη αυτή αφορά την εύρεση χώρων, την συγκριτική αξιολόγηση των οικονομικών μεγεθών καθώς και την πρόταση εναλλακτικών τεχνικών ενεργειακής αξιοποίησης.

«Η ομάδα είναι ελεύθερη να χειριστεί όπως θέλει το θέμα και ολοκληρώνοντας την διαδικασία να μας παρουσιάσει τα αποτελέσματά της» τόνισε ο κ. Τσόκας. Από πλευράς του Πολυτεχνείου Κρήτης ο Πρύτανης κ. Γρυσπολάκης δήλωσε ότι «με το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Κρήτης έχουμε μια άριστη συνεργασία τα τελευταία χρόνια. Χαίρομαι που είναι διατεθειμένος και το δείχνει εμπράκτως να αξιοποιεί τις δυνατότητες που έχει το Πολυτεχνείο Κρήτης, ιδιαίτερα σε αυτά τα θέματα της διαχείρισης του περιβάλλοντος». Τέλος, όπως ανακοινώθηκε την ερχόμενη εβδομάδα θα υπάρξει οριστική υπογραφή από την πλευρά του κ. Τσόκα, ως εκπρόσωπος της Περιφέρειας και από τον κ. Γρυσπολάκη ως εκπρόσωπο του Πολυτεχνείου Κρήτης.

Ακολουθούν οι δηλώσεις του Γ.Γ.: Η σημερινή συνάντηση με το Πολυτεχνείο Κρήτης παρόντος του κ. Γρυσπολάκη και του κ. Οικονομόπουλου έλυσε οριστικά τα τελευταία θέματα που είχαμε. Ολοκληρώσαμε την συμφωνία μας. Γίνονται ορισμένες τροποποιήσεις στην σύμβαση η οποία είχε υποβληθεί ώστε να συνάδει με το ευρωπαϊκό κομμάτι που μας αφορά. Καλώς εχόντων των πραγμάτων την επόμενη εβδομάδα υπάρχει οριστική υπογραφή από την πλευρά μου, ως εκπρόσωπος της Περιφέρειας και από τον κ. Γρυσπολάκη ως εκπρόσωπο του Πολυτεχνείου Κρήτης.

Η μελέτη αυτή αφορά πρώτον την εύρεση χώρων. Μιλάμε ξεκάθαρα για την μονάδα Ενεργειακής Αξιοποίησης Απορριμμάτων Κρήτης. Δεύτερον την συγκριτική αξιολόγηση των οικονομικών μεγεθών, μεταφορών κ.τ.λ. που έχει η επιλογή μιας θέσης. Τρίτον αφορά την πρόταση εναλλακτικών τεχνικών ενεργειακής αξιοποίησης. Τι τεχνικές υπάρχουν διεθνώς, τι μπορεί να εφαρμοστεί στην Ελλάδα, ποια είναι η πρόταση, ποιο είναι το κόστος, ώστε να μπορέσουμε να έχουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα.

Ερ. Η επιστημονική ομάδα του Πολυτεχνείου θα προτείνει μια περιοχή ή και κάποιες εναλλακτικές; **Απ.** Η επιστημονική ομάδα του Πολυτεχνείου θα εξετάσει πολλές περιοχές και θα προτείνει περιοχές. Εάν είναι μια η περιοχή που πληροί τις προϋποθέσεις με τα στάνταρτ της ομάδας. Θα είναι μια. Αλλά θεωρούμε ότι θα είναι περισσότερες ώστε να μπορούμε να χειριστούμε το θέμα όσο καλύτερα γίνεται. Δεδομένου ότι είναι σίγουρο ότι θα είναι περισσότερα από μια θέσεις τότε θα μας δώσει την δυνατότητα να το χειριστούμε κατάλληλα. Δεν υπάρχει μοναδικό τίποτα.

Ερ. Θα είναι δεσμευτική η πρόταση του Πολυτεχνείου Κρήτης; **Απ.** Δεσμευτική μια πρόταση είναι όταν μας λέει που μπορεί να γίνει. Δεύτερον, τι μπορεί να γίνει. Τρίτον, πόσο θα κοστίσει εάν θα γίνει εκεί και μάλιστα ποια θα είναι η σχέση κόστους οφέλους μεταφορές κ.τ.λ. Από αυτή την πλευρά είναι δεσμευτικές όλες οι προτάσεις.

Ερ. Υπάρχουν συγκεκριμένες κατευθύνσεις για την χωροθέτηση; **Απ.** Εγώ έχω πει επανειλημμένα και το έχω πει και δημόσια, με την δική μου λογική και με τις δικές μου εκτιμήσεις, ότι πιθανότατα το καλύτερο σημείο θα είναι κάπου στον Βορρά και μάλιστα είχα πει στο κομμάτι από Νεάπολη μέχρι Ρέθυμνο. Αυτή είναι μια δική μου εκτίμηση. Δεν υπάρχει τίποτα δεσμευτικό. Η ομάδα είναι ελεύθερη να χειριστεί όπως θέλει το θέμα. Είναι ελεύθερη να μην ενημερώσει ούτε καν εμένα όπως είπα χαρακτηριστικά αλλά ολοκληρώνοντας την διαδικασία να μας παρουσιάσει τα αποτελέσματά της. Λάβετε υπόψη ότι όλη η έρευνα θα χρειαστεί ένα μήνη για να μπορέσει να έχει τα αποτελέσματα που θέλουμε.

*Τα τονισμένα σημεία δικά μας

Κ Α Υ Σ Η Α Π Ο Β Λ Η Τ Ω Ν

ΑΚΡΙΒΗ - ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ - ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ*

Η φύση δεν παράγει απορρίμματα. ... ο άνθρωπος έχει δημιουργήσει ένα ευρύ φάσμα ουσιών και υλικών που δεν υπήρχαν στη φύση ή δεν προϋπήρχαν σ' αυτή τη μορφή.

...οι ρυθμοί παραγωγής απορριμμάτων στις σύγχρονες βιομηχανικές κοινωνίες ξεπερνούν τη δυνατότητα των οικοσυστημάτων να αφομοιώσουν γρήγορα τα απορρίμματα με φυσικές διεργασίες...

...αν και εξαρτόμαστε απολύτως από τη φύση για την απόληψη των πρώτων υλών που χρειαζόμαστε για την επιβίωσή μας, έχουμε διαχωρίσει τα δύο ρεύματα απόληψης και απόρριψης χρήσιμων υλικών, με αποτέλεσμα να επιβαρύνουμε διπλά τη μόνα Γη.

...Τι κάνουμε λοιπόν; Η ορθοδοξία των ημερών επιτάσσει δύο 'λύσεις': το θάψιμο και το κάψιμο. Καμία από τις δύο δεν λύνει όμως το γόρδιο δεσμό των απορριμμάτων, αφού και οι δύο δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στη ρίζα του. Με άλλα λόγια, βλέπουν τα απορρίμματα σαν πρόβλημα που πρέπει να ξεφορτωθούμε και όχι σαν χρήσιμες και πολύτιμες πρώτες ύλες που πρέπει να επανενταχθούν στην αέναη ροή της ύλης που κρατά τον πλανήτη μας ζωντανό...

Πόλεις χωρίς σκουπίδια

Ακούγεται προκλητικό, είναι όμως απολύτως εφικτό. Το να αντιμετωπίσουμε τα σκουπίδια, όχι ως πρόβλημα, αλλά ως πρόκληση, σημαίνει πως ήδη έχουμε κάνει μια μεγάλη στροφή.

Μια στροφή που μπορεί να οδηγήσει σε βιώσιμες λύσεις. Αν βέβαια οι κυβερνήσεις ήταν συνεπείς στην ιεράρχηση που έχουν θέσει για την διαχείριση των απορριμμάτων, θα είχαμε ήδη λύσει το πρόβλημα.

Η ιεράρχηση αυτή προκρίνει τη μείωση και τη διαλογή στην πηγή, την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση, την κομποστοποίηση και την εναλλακτική διαχείριση των ειδικών απορριμμάτων (όπως π.χ. τα ηλεκτρικά- ηλεκτρονικά απόβλητα, τα λάστιχα, τα μπάζα, τα ορυκτέλαια, κ.λπ), έναντι της ταφής και της καύσης. Το τελικό υπόλειμμα μετά την εφαρμογή των παραπάνω είναι ελάχιστο σε όγκο, αδρανές, και μπορεί να διατεθεί με ελάχιστη επεξεργασία και χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα.

Δείτε:

Την πλήρη έκθεση της GREENPEACE στη διεύθυνση <http://www.greenpeace.org/greece/campaigns/other/waste-management>
 Το Δελτίο τύπου της Οικολογικής Εταιρείας Ανακύκλωσης «ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ RDF Η ΠΟΤΕ ΘΑ ΔΙΔΑΧΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΑ ΛΑΘΗ ΜΑΣ;» 30 Οκτωβρίου 2007 στη διεύθυνση http://ecorec.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=195&Itemid=1

Η ταφή των απορριμμάτων, είτε σε ανεξέλεγκτες χωματερές, είτε σε ελεγχόμενους χώρους 'υγειονομικής ταφής', έχει δεχθεί προ πολλού τα πυρά από πολλές πλευρές. Και δικαίως. Η σπατάλη πρώτων υλών, η ρύπανση των υπόγειων υδροφορέων από τα τοξικά κατασταλάγματα, η πρόκληση πυρκαγιών, οι εκλύσεις τοξικών διοξινίων από την εκούσια ή μη καύση των σκουπιδιών, η αφόρητη δυσωδία, η υποβάθμιση περιοχών, είναι μερικές μόνο από τις επιπτώσεις της επιλογής αυτής. Γι' αυτό άλλωστε και οι πολίτες των περιοχών που επιλέγονται για υποδοχή απορριμμάτων προς ταφή αντιδρούν και διαμαρτύρονται για την υποβάθμιση της ζωής τους. Το ερώτημα βέβαια είναι τι θα τις αντικαταστήσει. Μία από τις προτεινόμενες επιλογές είναι η καύση των απορριμμάτων με ή χωρίς απόληψη ενέργειας. Είναι όμως η επιλογή αυτή λογική; Προστατεύει το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία; Λύνει εν τέλει το πρόβλημα;

Τα προβλήματα της καύσης	
Ρύπανση	Τα εργοστάσια καύσης αποβλήτων είναι άρρηκτα δεμένα με την έκλυση διοξινίων και εκατοντάδων άλλων τοξικών ουσιών. Σε παγκόσμιο επίπεδο, η καύση των αποβλήτων θεωρείται η σημαντικότερη πηγή έκλυσης διοξινίων, ενώ ταυτόχρονα ευθύνεται για ένα σημαντικό ποσοστό των εκλύσεων υδραργύρου στο περιβάλλον.
Ανεπαρκείς έλεγχοι - αδυναμία τήρησης των κανονισμών	Η σημερινή τεχνολογία δεν παρέχει τη δυνατότητα συνεχούς και αδιάλειπτης παρακολούθησης των συγκεντρώσεων των πιο τοξικών ρύπων. Οι όποιες μετρήσεις γίνονται, βασίζονται σε αμφίβολες μεθοδολογίες και υποβαθμίζουν το πραγματικό πρόβλημα. Ακόμη κι έτσι βέβαια, τα περισσότερα εργοστάσια καύσης αποβλήτων δεν μπορούν να ανταποκριθούν στους ισχύοντες κανονισμούς για τον έλεγχο της ρύπανσης.
Η καύση 'ανακυκλώνει' το πρόβλημα, δεν το λύνει	Η καύση δεν εξαφανίζει τα απόβλητα και βέβαια δεν εξαλείφει τους ρύπους. Η εφαρμογή αντιρροπτικής τεχνολογίας έχει απλώς ως αποτέλεσμα τη μεταφορά του προβλήματος από την ατμόσφαιρα στο έδαφος και τα νερά.
Η καύση είναι με διαφορά η πιο ακριβή μέθοδος διαχείρισης των αποβλήτων	Τα σύγχρονα εργοστάσια καύσης αποτελούν πανάκριβη και συχνά απαγορευτική επιλογή, σε σχέση με εναλλακτικές μεθόδους διαχείρισης. Η υψηλή επένδυση που απαιτείται έχει οδηγήσει συχνά πολλές δημοτικές αρχές σε οικονομική κρίση και στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.
Η καύση είναι επιλογή εντάσεως κεφαλαίου και όχι εργασίας	Η καύση δημιουργεί λιγότερες θέσεις εργασίας σε σχέση με άλλες μεθόδους διαχείρισης, όπως για παράδειγμα η ανακύκλωση.
Η καύση σπαταλά ενέργεια	Μία ολοκληρωμένη ανάλυση του κύκλου ζωής της τεχνολογίας αυτής, δείχνει ότι συχνά η καύση σπαταλά περισσότερη ενέργεια απ' αυτήν που παράγεται καίγοντας τα απόβλητα. Η ανακύκλωση αποτελεί σαφώς ορθολογικότερη επιλογή αν θέλουμε να εξοικονομήσουμε ενέργεια μέσω της διαχείρισης των απορριμμάτων.
Η καύση δεν είναι συμβατή με τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και της καθαρής παραγωγής	Η καύση δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια της καθαρής παραγωγής που περιλαμβάνουν τέσσερα τουλάχιστον προσ απαιτούμενα: - υψηλό βαθμό απόδοσης και καταστροφής των τοξικών ουσιών, συνδυαζόμενο με: - συγκράτηση όλων των παραπροϊόντων - αναγνώριση και καταγραφή όλων των παραπροϊόντων - απουσία ανεξέλεγκτων εκλύσεων. Η καύση δεν είναι επίσης συμβατή με τρεις βασικές αρχές του διεθνούς περιβαλλοντικού δικαίου: - την αρχή της πρόληψης - την αρχή της προφύλαξης, και - τον περιορισμό της διασυννοριακής ρύπανσης.

Ανακύκλωση εναντίον καύσης - Μία ενεργειακή σύγκριση			
Υλικό	Εξοικονομούμενη ενέργεια από υποκατάσταση παρθένων υλικών με ανακυκλωμένα (MJ/τόνο)	Ενέργεια που παράγεται από την καύση των απορριμμάτων (MJ/τόνο)	Ενεργειακά οφέλη ανακύκλωσης σε σύγκριση με την καύση
Χαρτί εφημερίδας	22.398	8.444	2,7:1
Χαρτόνι	22.887	7.388	3,1:1
Χαρτί γραφής	35.242	8.233	4,3:1
Πολυαιθυλένιο (HDPE)	74.316	21.004	3,5:1
Γυάλινη συσκευασία	3.212	106	30,3:1
Κουπά αλουμινίου	256.830	739	347,5:1
Λάστιχα	32.531	14.777	2,2:1

Σε ότι αφορά στην απ' ευθείας ενεργειακή αξιοποίηση των σκουπιδιών, η μόνη περιβαλλοντικά αποδεκτή λύση είναι η καύση του βιοαερίου που παράγεται στις υπάρχουσες χωματερές. Το βιοαέριο αποτελείται τυπικά από 65% μεθάνιο και 35% διοξείδιο του άνθρακα και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας και ως καύσιμο για μηχανές εσωτερικής καύσης. Μιας και το μεθάνιο αποτελεί ισχυρότατο αέριο του θερμοκηπίου, η διαφυγή του στην ατμόσφαιρα δημιουργεί σημαντικά προβλήματα. Γι' αυτό και η ενεργειακή αξιοποίηση του βιοαερίου μειώνει τις συνολικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που σχετίζονται με τους 'χώρους υγειονομικής ταφής', όπως κομψά λέγονται οι χωματερές. Την ώρα που οι πλαστές των εργοστασίων καύσης κραδαίνουν τις φανταχτερές κάντρες τους για να θαμπώσουν τους ιθαγενείς της νότιας Βαλκανικής, σε άλλες χώρες μεμεγαλύτερη προϋπηρεσία, η βιομηχανία καύσης τα βρίσκει μάλλον σκούρα. Είναι, για

παράδειγμα, χαρακτηριστικό ότι στις ΗΠΑ (όπου ο πρώτος αποτεφρωτήρας λειτούργησε ήδη από το 1885) η βιομηχανία αυτή βρίσκεται σε κρίση

...από τον Ιούνιο του 1996, μόνο επτά νέοι αποτεφρωτήρες νοσοκομειακών αποβλήτων έχουν κατασκευαστεί στις ΗΠΑ, όταν παλαιότερες προβλέψεις της Υπηρεσίας Περιβάλλοντος έκαναν λόγο για 700 νέους αποτεφρωτήρες την περίοδο 1995-2000.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι απόψεις της ίδιας της βιομηχανίας καύσης για τις προοπτικές της αγοράς αυτής.

"Δεν φαίνονται καινούργιες μπίτσες στον ορίζοντα... Από τις 100 και πλέον εταιρίες που ήταν κάποτε στον κλάδο, αρχίζοντας από τη Monsanto και την Occidental Petroleum, μέχρι την General Electric και την Boeing, σήμερα έχουν μείνει μόλις τρεις".

David Sussman, αντιπρόεδρος της Covanta (πρώην Ogden Corporation, εταιρίας που ασχολείται με την καύση)

"Η καύση είναι μία νεκρή τεχνολογία"

Δήλωση αξιωματούχου της εταιρίας Security Environmental Systems μετά την αποτυχία εγκατάστασης ενός νέου εργοστασίου καύσης τοξικών αποβλήτων στην Καλιφόρνια

* Αποσπάσματα από μία έκθεση του ελληνικού γραφείου της Greenpeace / Νοέμβριος 2005

ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΕΣ & ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΕ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ

Στη ζωή μας δε χωράει ο πυρηνικός εφιάλτης. Δύο μέρες μετά την εκπονή της «Παγκόσμιας Ημέρας Γης» – δύο μέρες πριν την οδυνηρή μνήμη των 22 χρόνων από το «ατύχημα» στο Τσερνομπίλ, την εποχή των παγκόσμιων κλιματικών αλλαγών, των οικολογικών καταστροφών μεγάλης κλίμακας και της συγκεντρωτικής, ασύδοτης και ενεργειακά αδηφάγου ανάπτυξης ενός μικρού ποσοστού του παγκόσμιου πληθυσμού σε βάρος του πλανήτη και της πλειοψηφίας των κατοίκων του, ο πυρηνικός εφιάλτης παραμένει παρών!

Μετά το τραγικό ατύχημα στο Τσερνομπίλ, η πυρηνική βιομηχανία δέχθηκε μεγάλη πίεση και στις περισσότερες χώρες σταμάτησαν τα σχέδια κατασκευής νέων πυρηνικών μονάδων με δεδομένο μάλιστα ότι το θέμα της διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων και της ασφάλειας των αντιδραστήρων παραμένουν άλυτα. Σε ορισμένες μάλιστα χώρες (π.χ. Γερμανία) επήλθε συμφωνία για οριστική έξοδο από την πυρηνική εποχή.

Η αναγνώριση των κλιματικών αλλαγών ως της μεγαλύτερης ίσως απειλής για τον πλανήτη, η ευαισθητοποίηση των πολιτών για το θέμα και η διαφαινόμενη εξάντληση των παγκόσμιων αποθεμάτων πετρελαίου στις επόμενες δεκαετίες θεωρήθηκε από το πυρηνικό λόμπυ ως μια καλή ευκαιρία για να επανέλθει ο εφιάλτης των πυρηνικών με άλλη – πιο ελκυστική για τους καταναλωτές – συσκευασία.

Αξιοποιώντας την αυξανόμενη ζήτηση ενέργειας και την αύξηση της τιμής του πετρελαίου, η πυρηνική βιομηχανία προβάλλει το πρόβλημα (των πυρηνικών) ως λύση. Οι πολίτες του κόσμου πολιορκούνται από την ανειλικρινή ρητορεία όσων παρουσιάζουν την πυρηνική ενέργεια ως σωτήρα του σύγχρονου πολιτισμού, ως μόνη απάντηση στην απαίτηση εξεύρεσης νέων ενεργειακών πηγών.

«Καθαρή, ασφαλής, φτηνή, πράσινη, ανεξάντλητη, ειρηνική πυρηνική ενέργεια» είναι η κεντρική ιδέα της συντονισμένης προσπάθειας να αποδεχτούν οι πολίτες του κόσμου χωρίς αντίσταση μία νέα πυρηνική επέλαση.

«Καθαρή», αν περιμένουμε να εξαφανιστούν με τρόπο μαγικό τα εκατομμύρια τόνων πυρηνικών αποβλήτων τα οποία χρειάζονται μέχρι και εκατομμύρια χρόνια για να καταστούν στοιχειωδώς ανενεργά και αποδεικνύεται καθημερινά ότι διεισδύουν στο χώμα, το νερό και τον αέρα, όσο καλά και αν αποθηκευτούν.

«Ασφαλής», αν είναι δυνατόν να αποκλεισθεί ολοκληρωτικά το παραμικρό ανθρώπινο σφάλμα κατά το σχεδιασμό, την οικοδόμηση, τον εξοπλισμό, τη λειτουργία, τη συντήρηση

των εγκαταστάσεων, τη μεταφορά και αποθήκευση των αποβλήτων, αν δεν υπάρξει ποτέ σεισμός ή αύξηση της θερμοκρασίας στην περιοχή, αν δεν υπάρξει σύρραξη οποιασδήποτε μορφής, ένοπλη επίθεση ή τρομοκρατική απειλή με στόχο τις εγκαταστάσεις, αν αποκλειστεί η εκμετάλλευση των εγκαταστάσεων, του προϊόντος και των αποβλήτων από λάθος πρόσωπα ή η παράδοση σε λάθος χέρια για οποιοδήποτε λόγο. Και αν, φυσικά, ξεχάσουμε τα εκατομμύρια θύματα (που αρρώστησαν ή πέθαναν από τη ραδιενέργεια, όσους ζουν σε ραδιενεργές περιοχές και όσους εκτέθηκαν σε πυρηνικές δοκιμές σε πολλές περιοχές του πλανήτη, σε διαδικασίες εξόρυξης ουρανίου, σε απόβλητα που εναποτέθηκαν χωρίς τη θέλησή τους στην περιοχή τους, στη μεταφορά αποβλήτων από μία χώρα σε άλλη, σε χιλιάδες «περιστατικά» διαρροών (που συχνά έμειναν κρυφά), σε διαδικασίες καθαρισμού του Τσερνομπίλ (χωρίς καν να ξέρουν οι συμμετέχοντες τον κίνδυνο ή να λαμβάνονται στοιχειώδη μέτρα ασφάλειας).

«Φτηνή», αν δεν υπολογίσουμε τα δυσθεώρητα ποσά που απαιτούνται για το σχεδιασμό, την ανέγερση, τη συντήρηση και την αποσυναρμολόγηση (μετά από 30 χρόνια λειτουργίας) των πυρηνικών εργοστασίων και τη μεταφορά και αποθήκευση των αποβλήτων, ποσά μυθικά που γονατίζουν τις εθνικές οικονομίες, γι αυτό και αναζητούνται μέσω δανεισμών από τραπεζικούς ομίλους και διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, με εξ ίσου μυθικά ανταλλάγματα. Κι όλα αυτά για μία επένδυση η οποία χρειάζεται χρόνο υλοποίησης ως 10 χρόνια, έχει διάρκεια ζωής το πολύ 30 χρόνια, αλλά αποτελεί βραδυφλεγή ραδιενεργή απειλή για πάντα!

«Ανεξάντλητη», αν δε γνωρίζουμε πως τα γνωστά ανά τον κόσμο κοιτάσματα ουρανίου, της απαιτούμενης πρώτης ύλης για την όλη διαδικασία δηλαδή, θα εξαντληθούν σε συνθήκες υπερεκμετάλλευσης μέσα σε 50 χρόνια – πριν προλάβουν καν να εκπληρωθούν όλες οι διατυπωμένες πυρηνικές φιλοδοξίες!

«Ειρηνική», αν αγνοήσουμε το γεγονός ότι ο βασικός κορμός και η τεχνολογία των πυρηνικών εργοστασίων με στόχο την παραγωγή ενέργειας και αυτών που κατασκευάζουν πυρηνικό εξοπλισμό παραμένει ο ίδιος και η τροποποίηση στη χρήση τους απολύτως εφικτή.

Παρ όλα αυτά, αντίθετα σε κάθε κοινή λογική, οι εξαγγελίες πυρηνικών προγραμμάτων πληθαίνουν ανησυχητικά, όσο και τα αποσιωπούμενα «ατυχήματα» μικρότερης ή μεγαλύτερης εμβέλειας και τα υπερκέρδη του πυρηνικού lobby εις

βάρος του πλανήτη, της ποιότητας ζωής αλλά και της ίδιας της ύπαρξής μας. Ο εφιάλτης βρίσκεται πλέον και στη γειτονιά μας: Τουρκία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ισραήλ, Γαλλία, Ιταλία και αύριο πιθανότατα Αίγυπτος, Αλβανία, ΠΓΔΜ. Ακόμη και η ελληνική θέση κατά των πυρηνικών, δε φαίνεται να διατυπώνεται πλέον τόσο ξεκάθαρη!

Η αναζήτηση της αλήθειας πίσω από τους ολέθριους μύθους, η ψύχραιμη και τεκμηριωμένη πληροφόρηση όλων μας, η ευαισθητοποίησή μας για τον υπαρκτό κίνδυνο, η κοινή δράση μας πέρα από σύνορα για να ανατρέψουμε τα πλέον δυσοίωνα σενάρια είναι ταυτόχρονα αναφαίρετο δικαίωμα και θεμελιώδης υποχρέωση μας.

Για το λόγο αυτό, τα μέλη και οι φίλοι του Αντιπυρηνικού Παρατηρητηρίου Μεσογείου, του ελληνικού γραφείου της Greenpeace, του WWF Ελλάς, του Δικτύου ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ SOS και του Πανελληνίου Δικτύου Οικολογικών Οργανώσεων εγκαινιάζουν μία κοινή προσπάθεια ενημέρωσης των πολιτών και συλλογής υπογραφών κατά της πυρηνικής απειλής από όπου και αν προέρχεται και με όποια μορφή κι αν εμφανίζεται. Η προσπάθεια αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο διεθνούς κινητοποίησης στην οποία συμπράττουν αντιπυρηνικές και οικολογικές οργανώσεις από πολλές χώρες της Ευρώπης και της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου, με πυρήνα τα μέλη του διεθνούς Δικτύου MN3-Mediterranean No Nuclear Neighbourhood. Οι υπογραφές συλλέγονται από τους εθελοντές σε κάθε χώρα, με βάση ένα κοινό κείμενο το οποίο έχει μεταφραστεί στις εθνικές γλώσσες των οργανώσεων οι οποίες συμμετέχουν αλλά και διαδικτυακά, στις ανάλογες ιστοσελίδες του Αντιπυρηνικού Παρατηρητηρίου Μεσογείου (www.manw.org) και του Δικτύου MN3 (www.mn3network.org) όπου όλοι μπορούν να έχουν πρόσβαση και να υπογράψουν άμεσα, ακολουθώντας μία εξαιρετικά απλή διαδικασία, μέχρι τις αρχές του Ιουνίου. Μετά το τέλος της κινητοποίησης, οι υπογραφές θα κατατεθούν όχι μόνο στις εθνικές κυβερνήσεις αλλά και στους διεθνείς ενασχολούμενους με την πυρηνική ενέργεια Οργανισμούς ως αδιάψευστο στοιχείο της αντίστασης των πολιτών στην υπονόμευση του παρόντος και του μέλλοντός τους. Είμαστε ενεργοί γιατί δε θέλουμε να καταλήξουμε ραδιενεργοί και τώρα είναι η στιγμή να το αποδείξουμε!

Κατά της πυρηνικής απειλής υπογράψτε στις διευθύνσεις: www.manw.org και www.mn3network.org

Εισιτήριο για το Τσένομπιλ...

...πρόσφεραν στον υπουργό Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. οι Οικολόγοι Πράσινοι στις 5-6-08, παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος, με αφορμή τις πρόσφατες δηλώσεις του ότι η πυρηνική ενέργεια είναι «πράσινη» για να έχει την ευκαιρία να μελετήσει από κοντά τον «πράσινο χαρακτήρα» της πυρηνικής ενέργειας!

«Θα προτείναμε στον κ. Σουφλιά εν όψει και ενός τέτοιου ταξιδιού να μην δεσμευτεί για πυρηνικές συμφωνίες με τον κ. Σαρκοζί, συστηματικό πλασιέ πυρηνικών εργοστασίων τελευταία. Η «θαυμαστή» νέα πυρηνική τεχνολογία European Pressurised Reactor (EPR) που προωθεί δέχτηκε πρόσφατα ένα γερό χαστούκι καθώς η Γαλλική Υπηρεσία Πυρηνικής Ασφάλειας διέταξε την παύση κατασκευής της μονάδας-ναυαρχίδας της τεχνολογίας αυτής που κατασκευαζόταν στο Flamanville στη Βόρειο Γαλλία.» γράφουν στο σχετικό δελτίο τύπου.

Η προσφορά των Οικολόγων Πράσινων αφορά μόνο σε εισιτήριο απλής μετάβασης, για επιτόπια μελέτη της «πράσινης» διάσπασης της πυρηνικής ενέργειας. Αναζητούνται όμως και

χορηγοί για:

- την επ' αόριστο διαμονή του κ. υπουργού στην περιοχή, εφόσον το επιθυμεί. Η γειτονική πόλη του Pripyat είναι εντελώς εγκαταλειμμένη λόγω της ραδιενέργειας, οπότε υπάρχουν πολυάριθμα κενά κτίρια.
- ανάλογες επισκέψεις συνεργατών του στο Three Miles Island των Η.Π.Α. και το Sellafield της Βρετανίας όπου είχαν σημειωθεί σοβαρά ατυχήματα και διαρροή ραδιενέργειας το 1979 και το 1957 αντίστοιχα, στον κλειστό αντιδραστήρα στο Μορτζι της Ιαπωνίας (διαρροή πλουτωνίου) ή στο Τομσκ-7 στη Ρωσία (διαρροή πλουτωνίου και άλλων ραδιενεργών στοιχείων) ή στον σταθμό Super Phoenix της Γαλλίας, το «θαύμα της τεχνολογίας» που όμως δεν λειτούργησε ούτε μία μέρα παρά τα μυθικά ποσά που δαπανήθηκαν. Όταν γράφτηκε αυτό το δελτίο τύπου δεν είχε ακόμα συμβεί το τελευταίο ατύχημα που αναστάτωσε την ίδια τη Γαλλία.